

عنوان مقاله:

نقش پوشش گیاهی در کاهش آلودگیهای هوا و صوت برای صنایع

محل انتشار:

چهاردهمین همایش ملی جغرافیا و محیط زیست (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فرزاد مهرجو - مرکز پژوهش و فناوری علم و توسعه، دانشگاه علم و صنعت ایران

محمدصابر باغخانی پور - مرکز پژوهش و فناوری علم و توسعه، دانشگاه علم و صنعت ایران

امیر علم - مرکز پژوهش و فناوری علم و توسعه، دانشگاه علم و صنعت ایران

جواد یاحقی - مرکز پژوهش و فناوری علم و توسعه، دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

مطابق با ماده ۱۹ قانون نحوه جلوگیری از آلودگی هوا صنایع میبایست حداقل ۱۰ درصد از فضای خود را پوشش گیاهی و کشت درختان مناسب اختصاص دهند. نقش پوشش گیاهی و توسعه کمربند سبز در کاهش آلاینده های صنایع بسیار مهم است. به طوری که هدف از این تحقیق بررسی نقش پوشش گیاهی در کاهش آلودگی هوا و صوتی برای صنایع بوده است. درختان فیلترهای زیستی خوبی در برابر گردوغبار موجود در هوا و کاهش آلودگی صوتی بوده و با ایجاد کمربند سبز، علاوه بر جذب آلاینده های محیط زیستی میتوان در حفظ لایه سطحی خاک و ممانعت از فرسایش خاک گام مهمی برداشت. جذب آلاینده ها از طریق روزنه های سطح برگ صورت گرفته و میزان و نوع آلاینده جذب شده توسط درختان به عواملی مانند نوع گونه گیاهی، تراکم آلاینده، شکل برگ، توپوگرافی، نوع تاج پوشش، دمای هوا، میزان رطوبت هوا و میزان تشعشعات خورشیدی وابسته بوده است. به طور کلی پوشش گیاهی به عنوان شاخصهای آلودگی هوا و صوت به صورت شاخص های زیستی (Bioindicators)، نشانگرهای زیستی (Biomarkers)، تجمعدهنده های زیستی (Bioaccumulators) و شاخص اکولوژیکی (Ecological Indicator) خلاصه شده اند.

کلمات کلیدی:

کمربند سبز، آلاینده های محیط زیستی، فیلتر زیستی، صنایع، شاخص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1491460>

